

Gang, nemlig denne, at i en Valgkreds vedtager de socialdemokratiske Vælgere, at de vil opstille N. N. som Kandidat *under Forudsætning af Hovedbestyrelsens Billigelse*, og man kan derfor selvfølgelig let tænke sig, at en lignende Konflikt kunde finde Sted her i Landet. Nu skal jeg indrømme, at de socialdemokratiske Vælgere ude i Kredsen har været for godt disciplinerede til, at de, saaledes som de norske socialdemokratiske Vælgere, der jo er mere unge i Tjenesten og derfor vel ogsaa lidt mere lebendige, vil fremsætte en lignende Protest. Men alligevel, jeg tror, at der her er Anledning til at spørge, om dette nu ogsaa er et rigtigt Forhold til den almindelige Valgret, eller om den ikke lider en ikke saa ringe Indskrænkning ved den kraftige Organisation og den store Overvægt, som Hovedbestyrelsen i dette Tilfælde har.

Endelig vil jeg gerne gøre en mere finansiell, saglig Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han pointerede i Gaar, at Militærbevillingerne er aldeles dominerende paa dette Aars Finanslovsforslag, og han gjorde Beløbet op til 32 Mill. Kr., hvilket var mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af samtlige Indtægter. Jeg skal ikke gaa ind paa selve Tallet, men tage det, som det er. Men jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem saa havde draget en Sammenligning med Finansloven fra i Fjor. Jeg synes, det vilde have præget hans Tale med en større — hvad skal jeg kalde det — Nøjagtighed, om han havde foretaget denne Sammenligning. I Fjor gjorde det ærede Medlem nemlig de samlede Militærudgifter op ikke mindre end 2—3 Gange, og da fandt han ud, at Militærudgifterne paa den nugældende Finanslov udgjorde 38 Mill. Kr., og han pointerede meget stærkt, at det var 2 Gange 19 Millioner, altsaa det dobbelte af det Beløb, de samlede Militærudgifter udgjorde i 1909 eller 1908, jeg husker ikke hvilket Aar. Jeg ved nu ikke rigtig, om han var svært glad ved at kunne pointere, at det var 2 Gange 19 Millioner, eller han var meget bedrøvet over dette Tal. Det var ikke let at finde ud af. Hvis han tænkte paa Agitationen, fandt han vel, at det var et brillant Tal, og derfor betonedede han, at det var 2 Gange 19 Millioner, men hvis han tænkte paa, at det var det Beløb, der skulde udbetales af Statskassen, saa satte han et bedrøvet Ansigt op. Saa er det, jeg synes, der er Anledning for det ærede Medlem til at fremhæve, at i Aar har vi en Nedsættelse af

Bevillingerne paa Finansloven, thi naar vi havde 38 Millioner i Fjor og i Aar 32, saa er der altsaa en Nedgang; og det en Nedgang, som maa skrives i Regeringens — skal jeg kalde det — Favør. Der er altsaa en Nedgang paa 6 Mill. Kr. Nu ved vi godt alle sammen her, at Aarsagen til, at der er Nedgang, er ikke, at der er Nedgang i de ordinære Udgifter, men at der er Nedgang i de ekstraordinære Udgifter. Men dette Skel mellem ordinære og ekstraordinære Udgifter vilde det ærede Medlem slet ikke høre Tale om i Fjor. Saa er det heller ikke værd, at vi gør dette Skel saa stort i Aar, men lad os nøjes med at sige, at i Aar har vi en Fremgang i demokratisk Sindelag fra Regeringens Side, idet der er en Nedgang paa 6 Mill. i det foreliggende Finanslovsforslag. Denne Tavshed, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i Gaar undlod denne Sammenligning, er i og for sig talende; jeg vil sige, at den falder vistnok ind under et Begreb, som det ærede Medlem nok kan huske fra gamle Dage, det, man kalder Undladelses-synder.

I Gaar hørte vi, at Regeringen fik Tilsagn fra mange forskellige Sider om Støtte til sit Grundlovsforslag — det gælder baade det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Der var jo Kraft og Klang i den Støtte, som de to ærede Medlemmer paa deres Partiers Vegne tilsagde Regeringen med Hensyn til Gennemførelsen af Grundlovsforslaget. Det ærede Medlem fra Ringsted brugte endog ret stærke Udtryk, og han vendte dem i meget høj Grad til den højtærede Finansminister. Man fik det Indtryk, at han først vilde rose ham paa den højtærede Konseilspræsidents Bekostning, og saa, da han havde faaet det besørget, besørgede han den højtærede Finansminister ned paa den Plads, hvor han i Regelen plejer at anbringe ham, saaledes at Rosen ikke bliver til saa meget endda. Men der var jo dog et Par ret kraftige Udtalelser: Bliv en Mand, bliv en Helt!, som tydede paa, at det ærede Medlem fra Ringsted var kommet lidt højt op. Jeg fik Indtryk af, at han var ude at dyrke Flyvesporten, men denne Sport er ikke uden Fare i vort Land, og den er heller ikke uden Fare, naar der er Tale om Politik. Danskerne er et lattermildt Folk, og en saadan Højde kan let træffe at kalde en lidt for stærk Latterbølge frem. Ja, et er